

quoque digne der gebunden habet den rufel des magus

173.  
tam aut historiarum carminibus, ut noscendis operum ullam aut  
stilo ut necessarium dedit. Preter commentarios & acta tiberii  
cesaris, nihil legere habebat. Epistolas orationesque & edicta alferendo  
formabat ingenio. sermonis tam nec in elegantibus, de tota  
mundo nobilibus. Uelle inquit tam formosus es, quod mecum de uide  
sibi uideretur. Et cuiusdam caput uarietate capilli suum  
& in canem profusa mure mulso dixit. Conditionem principum  
miserrima aiebat, quibus de coniuratione coopta non crede  
retur, nisi occisus. Quotiens otium esset, aleam se oblectabat.  
etiam profestis diebus, matutinisque horis, ac lauabat de die.  
prandebatque ad faciem, ut non temere super cenam preter ma  
tianum malum & modicam in ampulla potiunculam sumere  
inuabat frequentem ac large, sed pene rapta, certe non  
ultra solis occasum, nec ut postea comessaretur. Nam ad horan  
sonum nihil aliud, quam solus secreto deambulabat.

**L**ibidinis nimie. Assiduitate concubitus, uelut exercitati  
onis genus palam uocabat, eratque fama quasi concubinas ipse  
deuelleret notaretque inter uulgatissimas meretrices. fratris  
filiam adhuc uirginem oblata sibi in matrimonium cum deuictis  
domitiae nuptus pertinacissime recusasset, non multo post a  
lii collocata corrupta ultro, et quidem uiuo etiam tum tunc. Mox  
patre ac uiro orbatam ardentissime palamque dilexit, ut  
etiam causa mortis existeret, coacte conceptum a se abigere.  
**O**ccisum eum populus indifferenter, miles grauissime tulit, sta  
timque diuini appellare conatus est, paratus & uisceri, nisi duces  
desuissent. Quod quidem paulo post fecit, ex postulat ad penam



AS  
HAB  
cod. Guelf. 268 Gud. Lat.  
fol. 173v